

[Villemoes.]

den samme Besked, og saa maa vi jo se, om der er sket noget, inden den nuværende Lov udløber.

Jeg skal derefter lade være med at drøfte dette og med at være grov over for den højtærede Minister, da han aabenbart ikke synes om det og ikke kan taale det. Jeg skal derimod senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg; saa kan vi maaske faa Lejlighed til dèr at spørge om visse Ting.

Jeg vil dernæst henvende nogle Bemærkninger til andre Partiers Ordførere, og jeg vil begynde med at sige et Par Ord til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Jeg husker engang — det var vist i Efteraaret 1935 —, da det ærede Medlem holdt en udmærket Tale om de valutariske Forhold og benyttede Billeder, i hvilke han pegede paa noget i Retning af Bukser og Seler. Jeg ved ikke, om det var det ærede Medlem, der holdt Talen, eller Talen, der holdt det ærede Medlem, men i hvert Fald vil jeg hævde, at det ærede Medlem er kommet i daarligt Selskab ved at skulle forsvare disse efter mit Syn ganske unødvendige Foranstaltninger, man her udbygger, og udbygger Aar for Aar, hver eneste Gang der kommer en Tilføjelse til Loven. Men det ærede Medlem har jo en væsentlig Del af Paterniteten til det nuværende Ministerium, saa for den Sags Skyld maa han vel have nogen moralsk Forpligtelse til at være Defensor. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, med hvem jeg meget gerne vilde i Samarbejde, at naar det ærede Medlem antydede noget i den Retning i en Passus i sin Tale, idet det ærede Medlem sagde, at der ikke var saa stor Forskel paa vore Forslag, synes jeg, at det ærede Medlem skulde gaa over til vore Synspunkter; saa kunde vi tale derom.

Det ærede Medlem betonedede, hvor nødvendigt det var med denne Lovgivning af Hensyn til det beskæftigelsesmæssige. Jeg vil da gerne tillade mig at spørge det ærede Medlem: Hvor er det i Grunden, Valutacentralen har gavnet det beskæftigelsesmæssige i vort Land, hvor vi har 155 000 arbejdsløse? Landbruget kan jo ikke tage Befolkningsstilvæksten, og hvem kan saa i Grunden? Industriraadet har udsendt sin Beretning, og denne Erhvervsgren kan her-efter heller ikke tage flere.

Det ærede Medlem var inde paa en Mængde Indbydelser til at gaa over til fuldkommen Planøkonomi i dansk Landbrug, og jeg vil i den Anledning spørge det ærede Medlem: Vil det ærede Medlem da virkelig

tilraade, at dansk Landbrugsproduktion reduceres og derefter vore Handelsaftaler søger at faa Eksporten reduceret i samme Forhold? Er det virkelig det ærede Medlems Mening? Det ærede Medlem mente, at der var vist redelig Vilje fra Regeringens Side. Jeg vil ogsaa gerne høre nogle Beviser paa dette Omraade. Vi faar nogle Løfter, men man gør Loven strammere Gang paa Gang. Der foretages Lempelser paa visse Omraader, men Loven gøres strammere denne Gang; det kan ikke afdisputeres, og den højtærede Minister skal nok lade være at bevise noget i den Retning.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var glad for Bestemmelsen om privat Vareudveksling. Der har jo staaet noget i Loven om privat Vareudveksling alle Dage, men det er paa nærværende Tidspunkt intet som helst andet end Luftsteg. Jeg anbefaler Købmænd at lade være med at bruge for store Penge paa dette Omraade. Det er muligt, at det ikke kan benyttes i Praksis, det er meget muligt — jeg har sagt noget lignende ved tidligere Lejligheder —, men jeg vil i alt Fald advare imod, at man paaberaaber sig den paagældende Bestemmelse som noget vidunderligt, vi har faaet indført. Det er alt for besværligt, og de, der ofrer Penge paa privat Vareudveksling, løber i de 9 à 10 Tilfælde Panden imod. Jeg gentager, det er muligt, at det ikke kan være anderledes, men saa bør den højtærede Minister og Regeringspartiernes Ordførere fortælle Offentligheden, at vi har Ventilen private Vareudvekslinger, som kan foregaa i Forholdet højst 1 til 1, naar de og de Organisationer har sagt god derfor, og det og det er sket. Men fortæl mig, at det er noget, der betyder noget! Jeg tillader mig meget at betvivle det.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) omtalte Jernet, og vi har jo hørt saa mange Gange, at Ministeren skal bestemme, hvor brede, hvor lange og hvor tykke Jernbjælkerne skal være, hvor i Landet de skal sælges, og til hvilke Bygninger de skal bruges. Selv kan han vel ikke faa Tid til at gaa ud og maale disse Jernbjælker, men det er jo saadan, at Ministeren vil bestemme, hvortil Jernet skal bruges, og det kan vi altsaa heller ikke ændre ved denne Lov. Jeg mener, at som Loven er, og som den vil blive, naar den er vedtaget af dette Ting, kan Ministeren bestemme alt. Og jeg vil nok spørge: Er der nogen, som har følt sig forurettet og har prøvet at anlægge Sag mod Ministeriet, som har vundet en saadan Proces? Det har